

Sygn. akt I ACz 749/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc (spraw.)
Sędziowie:	SA Grażyna Demko
	SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A.**

w R.

przeciwko (...) **P (...) S.A. z/s w M., G., Oddział w P. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 19 września 2012 r., sygn. akt VI GC 168/12

p o s t a n a w i a:

z m i e n i ć zaskarżone postanowienie i wnioski oddalić .

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w R. domagał się w trzech pozwach zasądzenia od pozwanego (...) P (...) SA z/s w M., G. wynagrodzenia za sprawowany na rzecz strony pozwanej – wykonawcy robót budowlanych, autostrady (...) dozór i ochronę mienia zaplecza budowy autostrady wraz z całą znajdującą się tam infrastrukturą , wyposażeniem i materiałami budowlanymi, w kwotach :

- 123.626,30 zł z faktury nr (...) z dnia 30 marca 2012 r (sprawa sygn. akt VI GC 168/12),
- 126.527,68 zł z faktury nr (...) z dnia 30 kwietnia 2012 r (sygn. akt VI GC 176/12),
- 97.115,97 zł z faktury nr (...) z dnia 31 maja 2012 r (sygn. akt VI GC 230/12).

Po wydaniu przez Sąd Okręgowy nakazów zapłaty w postępowaniu upominawczym, wniesieniem sprzeciwów i złożeniu przez powoda w każdej sprawie wniosku o zabezpieczenie powództwa poprzez zajęcie wierzytelności pozwanego określonych we wniosku , Sąd Okręgowy zarządzeniem z dnia 12 września 2012 r połączył wymienione sprawy na zasadzie art. 219 kpc do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia .

Według twierdzeń powoda pozwany nigdy nie kwestionował swego zadłużenia, czego dowodem jest zapłata wynagrodzenia za dozór wykonywany w czasie poprzedzającym wystąpienie z wymienionymi pozwami, powód zaś – jak twierdził – rzetelnie wywiązywał się ze swoich obowiązków.

W sprzeciwach od nakazów zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał fakt zawarcia z powodem umowy o dozór i ochronę mienia nr(...) w brzmieniu aneksów nr (...), stanowiącej podstawę świadczonych usług, zarzucił jednakże, że umowa wykonywana była przez powoda nienależycie, o czym świadczą wielokrotne kradzieże mienia oraz paliwa z pojazdów, do jakich dochodziło na terenie posterunków chronionych przez powoda. W związku z tym w sprawie sygn. akt VI GC 176/12 z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut potrącenia z roszczeniem powoda kwoty 51 859 zł tytułem odszkodowania obejmującego całość skradzionego mienia. Poza tym zakwestionował ilość godzin dozoru wykazanych w fakturach.

Uzasadniając wnioski o udzielenie zabezpieczenia roszczenia do wysokości dochodzonych kwot z odsetkami za opóźnienie w zapłacie i kosztami procesu, powód twierdząc, że uprawdopodobnił roszczenia, powołał się na wyczerpujące ilości godzin dozoru dokonane w oparciu o zestawienia sporządzone na podstawie książki służby dot. chronionego terenu oraz na okoliczności przytoczone w pozwach i dalszych pismach procesowych.

Natomiast wykazując interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia utrzymywał, że pozwany od wielu miesięcy nie reguluje terminowo lub w ogóle swoich zobowiązań wobec powoda, a także w stosunku do innych wierzycieli m.in. (...) SA, WC Serwis Sp. z o.o, Z. N. Zajazd (...), A. A., (...) R. Sp. z o.o w R., (...) Sp. z o.o. Również z informacji prasowych wynika, że pozwany nie wywiązuje się w terminie z kontraktu zawartego z (...) i A dot. budowy odcinka autostrady (...). Z kolei ze sprawozdań finansowych pozwanego wynika, że spółka odnotowała zmniejszenie rzeczowych aktywów trwałych, wzrost należności handlowych, zmniejszenie środków pieniężnych, wzrost zobowiązań finansowych, zaś z rachunku zysków i strat wynika, że w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2012 r nastąpiło obniżenie obrotów o 65%.

Dodatkowo powód wskazał na fakt, że siedziba pozwanej spółki mieści się w Grecji, zaś w Polsce pozwany prowadzi oddział. Posiadany w Polsce majątek to w głównej mierze środki obrotowe i ruchomości związane z realizacją bieżących kontraktów, a majątek ten łatwo zbyć lub przenieść do innego kraju. Wierzyciel zaś dochodząc wierzytelności w innym państwie boryka się ze znacznymi trudnościami przy ich egzekucji.

W ocenie Sądu Okręgowego powód wykazał istnienie obu przesłanek z art. 730¹ § 1 kpc tj. uprawdopodobnił roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, wobec czego uwzględniając wnioski powoda Sąd Okręgowy zabezpieczył powództwo postanowieniem z dnia 19 września 2012 r poprzez zajęcie wskazanych we wnioskach wierzytelności pozwanego z wymienionych rachunków bankowych oraz z tytułu umów cywilnoprawnych o roboty budowlane należnych od (...)/ w R. – do łącznej kwoty w wysokości 382 929,34 zł.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 730¹ kpc poprzez uznanie, że zachodzą przesłanki uzasadniające zabezpieczenie roszczenia, pozwany wniósł o uchylene zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosków o zabezpieczenie.

W szczególności podniósł, że informacje prasowe nie mogą być potraktowane jako dowód w sprawie co do kondycji finansowej pozwanego, podobnie jak gołosłowne twierdzenie co do wielkości zadłużenia pozwanego wobec innych podmiotów.

Bezpodstawne – według zażalenia – jest twierdzenie powoda co do pogarszającego się stanu finansowego pozwanego, zważywszy na fakt, że spółka posiada aktywa o łącznej wartości 1.092.864 tys. Euro, a obecnie na terenie Polski występuje jako generalny wykonawca dwóch inwestycji o olbrzymich rozmiarach – budowa części autostrady (...), odcinka drogi ekspresowej (...) realizowanych na podstawie umów z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad o łącznej wartości 1 530 771,47 zł brutto.

Pozwany nie ma zamiaru wyzbycia się majątku w Polsce bądź przeniesienia za granicę, zaś zakończenie robót budowlanych, zważywszy na rozmiary inwestycji, nie zostanie zakończone przed prawomocnym zakończeniem postępowania w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

W niniejszej sprawie zabezpieczenie udzielone zostało w toku postępowania, zatem Sąd Okręgowy oceniając przesłankę uprawdopodobnienia roszczenia dysponował zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym stanowiskiem pozwanego i przedłożonymi przez niego dowodami. W takim przypadku sąd uprawniony jest ocenić wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie poprzez ich porównanie z przesłankami podważającymi prawdopodobieństwo (por. orz. SN z 9.09.1961 r IV Cz 54/61, OSP 1962, nr 12, poz. 289).

Kwestionując żądania pozwów pozwany zarzucił nienależyte wykonanie umowy dozoru, o czym świadczyłyby kradzieże mienia oraz podważył zakres wykonywania umowy, wnosząc zastrzeżenia do ilości godzin wymienionych w fakturach.

Stwierdzić należy – na etapie sprawy, w przedmiocie zabezpieczenia powództwa – że pozwany nie wskazał na czym opiera swe zarzuty zawyżenia godzin dozoru (czas pracy i uwagi dozoruujących pracowników wpisywane były do książki służby przedłożonej przez powoda). Natomiast kradzieże miały miejsce również w okresie poprzedzającym wystąpienie przez powoda z najwcześniejszym z 3 pozwów obejmującym zapłatę za usługi świadczone w marcu 2012 r (VI GC.168/12), za który to okres pozwany zapłacił wynagrodzenie.

W kontekście podnoszonych zarzutów niezrozumiałe jest więc uznanie i zaspokojenie roszczenia powoda przez pozwanego w kwocie 65 000 zł, powodujące cofnięcie powództwa (k. 362). Przy piśmie procesowym z dnia 24 września 2012 r powód przedłożył otrzymaną od pozwanego propozycję porozumienia co do spłaty zadłużenia obejmującego roszczenie powoda objęte wymienionymi na wstępie pozwami.

Z powyższych względów należy uznać, że roszczenie zostało przez powoda uprawdopodobnione.

Sąd Apelacyjny nie podziela jednak stanowiska Sądu Okręgowego co do istnienia po stronie powoda interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, z uwagi na brak podstaw do przyjęcia, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Założenie powoda, leżące u podstaw wniosków o zabezpieczenie powództwa, że pozwany utraci płynność finansową, sprzeda majątek lub przeniesie go za granicę jest czysto hipotetyczne. Właśnie z twierdzeń powoda wynika, że – jak dotychczas – pozwany wszystkie zobowiązania względem strony powodowej uregulował, nie ma przy tym znaczenia fakt, czy czynił to dobrowolnie w wykonaniu orzeczeń sądu, czy też dopiero w drodze postępowania egzekucyjnego. Powyższe przeczy więc twierdzeniom powoda, że istnieje ryzyko niewykonania zapadłego w sprawie orzeczenia.

Ostatecznym dowodem w sprawie podważającym wniosek o zabezpieczenie jest projekt porozumienia co do spłat zadłużenia przedstawiony przez pozwanego, zawierający realne terminy spłat.

Na marginesie zauważyć jedynie należy, że z „doniesień prasowych”, na które powołuje się powód, nie można wyprowadzić wniosku co do utraty płynności finansowej pozwanego, zaś ocena aktualnej kondycji finansowej spółki, nawet przy pogarszającym się wyniku netto i na tej podstawie prognozowanie odnośnie wyników w przyszłości wymagałaby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego księgowego, co na użytek niniejszej sprawy, jest zbędne.

Z powyższych przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym sprawę.

(...)

(...)

- (...) J. M.,

- (...) adw. A. O..

(...)(...)

cs